

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 27. novembra 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **M. K. , pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného,** podanom prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. P. V., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2012, sp. zn. 4To 28/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 12. decembra 2011, sp. zn. 3T 91/2011, bol obvinený M... K. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28. augusta 2010 v čase okolo 04.15 hod. v M. na Z. ulici pred budovou daňového úradu po tom, ako svojím osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Fabia, ev. č. B., čiernej farby, zablokoval osobné motorové vozidlo zn. Fiat Punto, ev. č. M., čiernej farby, riadené svedkyňou L. Š., zastavil, a následne vystúpil z vozidla, pristúpil k vozidlu vedenému svedkyňou Š., v ktorom sedel aj poškodený J. F., otvoril dvere na strane spolujazdca a snažiac sa vytiahnuť poškodeného F. von z vozidla tohto chytil, čo sa mu však nepodarilo, a následne držiac v ruke nôž poškodeného F. fyzicky napadol, pričom poškodený sa útokom obvineného miereným do hornej časti tela bránil vykrývaním týchto bodnutí rukami a kopaním smerom do tela obvineného, pričom však obvinený opakovane nožom zasiahol poškodeného F. najmä do oblasti rúk a nôh, pričom sa poškodenému opakovane vyhrážal zabitím kričiac naňho „zabijem ťa!“, následkom čoho utrpel poškodený J. F. reznú ranu na ľavom predlaktí veľkosti

4 cm zasahujúcu do podkožia, reznú ranu v hornej tretine vonkajšej plochy pravého predkolenia veľkosti 4 cm prenikajúcu celým podkožím a svalovou pokrývkou, reznú ranu v hornej tretine vnútornej plochy pravého predkolenia tvaru písmena „L“ veľkosti ramien 4 cm a 2 cm zasahujúcu pod svalovú pokrývku, reznú ranu v dolnej tretine zadnej a bočnej plochy pravého predkolenia veľkosti 2 cm, reznú ranu na dolnej tretine bočnej plochy pravého predkolenia tvaru písmena „L“ s ramenami veľkosti 7 cm a 4 cm, prerezanie šľachy dlhého ihlicového svalu pravého predkolenia, neúplné prerezanie šľachy krátkeho ihlicového svalu pravého predkolenia, poškodenie funkcie povrchovej vetvy ihlicového nervu pravého predkolenia a reznú ranu na dolnej tretine zadnej plochy ľavého predkolenia veľkosti 6 cm zasahujúcu pod svalovú pokrývku, čo si vyžiadalo chirurgické zošitie rán a následnú nemocničnú hospitalizáciu.

Za to mu bol podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/ Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodeného J. F., nar. X., trvale bytom M. č. X., s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania obvineného a okresného prokurátora proti prvostupňovému rozsudku Krajský súd v Bratislava uznesením zo 7. júna 2012, sp. zn. 4To 28/2012, podľa § 319 Tr. por. odvolania obvineného a okresného prokurátora zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal **obvinený M... K.** písomným podaním **z 27. augusta 2012** (doručenom súdu prvého stupňa 28. augusta 2012) **prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. P. V. dovolanie.**

Dovolateľ sa ním domáhal zrušenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave s tým, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa podané dovolanie opiera, zrušil aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Malacky a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Uviedol, že je pravdou, že zastavil pred autom, ktoré viedla jeho bývalá priateľka L. Š. a v ktorom sedel aj jej vtedajší priateľ J. F.. Tento gestikuloval, akoby mu chcel niečo povedať a po príchode k autu videl, že dvere na strane spolujazdca už boli otvorené a poškodený, ktorý nebol pripútaný, ho kopol do oblasti hrudníka. Na to si začali navzájom nadávať a pobili sa. Videl, že poškodený mal v ruke nôž, čepeľou ktorého mu spôsobil zranenie na ruke. Nepamätal si, či sa počas bitky zmocnil noža, vedel iba, že bitka skončila po tom, čo ich od seba rozdelil T. K.. Vec neoznámil, pretože celú vzniknutú situáciu považoval za vyrovnávanie účtov medzi chlapmi, ktorí súperia o priazeň jednej ženy.

Ďalej poukázal na to, že pravdivosť ním uvádzaných skutočností dokazuje aj výpoveď svedka K., ktorý potvrdil, že ho videl s poškodeným zápasiť a že na poškodenom nevidel žiadne zranenia. Nevidel ani, aby držal (obvinený) v ruke nôž. Svedkyňa L. Š. pritom potvrdila, že poškodený nosil v aute nôž, ktorý vybral z prepážky a následne sa s ním začal biť. Tiež uviedla, že poškodený ju mal inštruovať, ako má vypovedať na polícii, kde vedome klamala a potvrdila aj, že poškodený vôbec nebol od krvi a tričko si rezal sám v nemocnici.

Konštatoval, že súd prvého stupňa v dostatočnej miere neprihliadol na okolnosti, ktoré mohli ovplyvniť pravdivosť výpovedí poškodeného F. a neprihliadol na všetky okolnosti, ktoré môžu vplývať na jeho hodnovernosť. Navyše poškodený nemal záujem na správnom zistení skutkového stavu veci, čo potvrdzuje aj výpoveď svedka npor. L. P., ktorý uviedol, že po vznesení obvinenia ho kontaktoval poškodený s tým, že on a jeho priateľka „chcú zmeniť výpoveď,“ pretože páchatel bol len jeden a s druhým útočníkom sa finančne vyrovnal.

Aj výpoveď znalca MUDr. M. V. potvrdzuje, že zranenia poškodeného vznikli pôsobením ostrého podlhovastého predmetu, a to dlhšou ostrejšou časťou čepele, pričom išlo iba o rezné rany, nakoľko znalec vylúčil, aby poranenia vznikli bodaním.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala aj svedkyňa A. F., matka poškodeného, ktorá potvrdila, že v nemocnici zobrala tričko svojho syna, avšak k jeho poškodeniu sa nevedela presne vyjadriť. Uviedla, že polícia sa o tričko začala zaujímať až počas jeho prania, a preto

okolnosť, že toto tričko nebolo zaistené a preskúmané, hoci mohlo poskytnúť skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci samej, nemôže byť využitá v jeho neprospech.

Podľa ustanovení Trestného poriadku postupujú súdy tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a v prípade, že existujú pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť ďalším dokazovaním, nemožno prijať záver o vine stíhanej osoby. Zásada voľného hodnotenia dôkazov je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci, avšak nemôže byť prejavom ľubovôle, ani prejavom neobmedzenej moci, ale ide o proces podliehajúci tiež pravidlám formálnej logiky.

Súdy v dostatočnej miere neprihliadli na okolnosti, ktoré pravdivosť výpovedí poškodeného a osoby, ktorá je s ním rodinnom pomere, mohli ovplyvniť a neprihliadli na všetky okolnosti, ktoré na hodnovernosť môžu vplývať. Hodnovernosť výpovedí je pritom potrebné hodnotiť nie len s prihliadnutím na proces ich vytvárania, ktorý prebieha vo viacerých fázach, ale aj s prihliadnutím na okolnosti možnej predpojatosti k osobám.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Malacky a poškodenému J. F., pričom žiadna z procesných strán, ktorá by mohla byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknutá, sa k nemu v súdom určenej lehote nevyjadřila.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov a podobne.

Rozsah prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Dovolanie ani prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nenahradzuje riadne opravné prostriedky, ani iné mimoriadne opravné prostriedky, ktorých uplatnením možno riešiť niektoré nedostatky v skutkových zisteniach. **Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.**

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je teda vylúčené uplatňovanie námietok proti skutkovým zisteniam pre ich nesprávnosť alebo neúplnosť, či už v dôsledku nevykonania potrebného dokazovania alebo nesprávneho hodnotenia dôkazov. Vo vzťahu k zistenému skutku možno namietat iba to, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin, resp. že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým zdôrazňuje, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený M... K. v podanom dovolaní namietal výlučne iba skutkové okolnosti a hodnotenie dôkazov, pričom dovolací súd zistil, že obsah podaného dovolania je takmer identický s obsahom odvolania, a preto poukazuje na to, že **skutkové zistenia**

a preskúvanie ich správnosti je vecou prvostupňového a odvolacieho súdneho konania, nie konania o dovolaní, pretože dovolací súd ex lege nemá právo skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku a tento meniť.

Na podklade tohto dovolacieho dôvodu nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 5 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr. por., pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie hmotným právom.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. **kto inému úmyselne ublíži na zdraví**, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. **kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného**, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. **kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu**, a takýto čin spácha závažnejším spôsobom konania, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestných činov, z ktorých bol obvinený právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinený M... K. svojím konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty **trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.**

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnený nebol, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Navyše dovolací súd poukazuje na to, že krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď odvolanie prokurátora týkajúce sa vypustenia právnej kvalifikácie konania obvineného M. K. aj ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zamietol, a to s poukazom na vylúčenie jednočinného súbehu trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. k trestnému činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu subsidiarity. Rovnako aj uložený trest považoval za zákonný, správny, primeraný a v konečnom dôsledku aj spravodlivý, a skutočnosť, že obvineného od páchania ďalšej trestnej činnosti neodradil podmienený trest odňatia slobody uložený mu skôr v inej trestnej veci, bola súdom prvého stupňa zohľadnená v uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. novembra 2012

JUDr. Emil B dž o ch , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová